27/03/2023

Δημητριάδος Ιγνάτιος: Κράτησα την ελπίδα! (video)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στην εντυπωσιακή και πάνδημη συμμετοχή του λαού αυτές τις μέρες, όχι μόνο στους πανηγυρίζοντες ιερούς ναούς, αλλά σε όλους τους ναούς της μητροπολιτικής περιφέρειας αναφέρθηκε στην ομιλία που πραγματοποίησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος, μετά το πέρας του Ε΄ Κατανυκτικού Εσπερινού, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Νέας Ιωνίας Βόλου.

Και στις ακολουθίες του **Πανηγυρικού Εσπερινού** της εορτής με την **Δ΄Στάση** των χαιρετισμών και ανήμερα της εορτής, καθώς και με τη συμμετοχή στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Άλλη μια εμπειρία, ήταν η μεγαλειώδης επετειακή εορτή που πραγματοποιήθηκε ανήμερα της εορτής, στο **Πνευματικό Κέντρο της Μητρόπολης**

, με τη συμμετοχή δεκάδων παιδιών και νέων, που μαζί με τους χοροδιδασκάλους και τις χοροδιδασκάλισσές τους, χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς.

“Τι κι αν ήταν σκλαβωμένοι; μέσα τους φώλιαζε μιά ελπίδα!”

Και αναρωτήθηκε: *“Τι κράτησε ζωντανό, 400 χρόνια σκλαβιάς το γένος μας; τι υπήρχε για να υπάρξει επί 400 χρόνια ελπίδα για ανάσταση της πατρίδας; Αυτά τα δύο υπήρχαν, η θεία λειτουργία που δεν σταμάτησε ποτέ! Υπήρχε πάντοτε ο Πατριάρχης -υπό δυσμενέστατες συνθήκες-, οι επίσκοποι κατά τόπους, και ιερείς και καλόγεροι και καλόγριες, και όλοι αυτοί λειτουργούσαν! Υπό αντίξοες συνθήκες αλλά λειτουργούσαν! έψαλαν απ’το ψαλτήρι, τα μηναία, από τα βιβλία που τυπώνονταν στη Βενετία, και κρατούσαν τη λατρεία όπως την παρέλαβαν, στην αυθεντική ελληνική γλώσσα όπως όλα αυτά έχουν καταγραφεί στο πρωτότυπο. Και ταυτόχρονα, οι σκλαβωμένοι Έλληνες αξιοποιούσαν το εκκλησιαστικό ημερολόγιο για να γιορτάζουν, να χορεύουν, να δημιουργούν πανηγύρια, να συναντιώνται, κι εκεί πλέον εξέφραζαν την ψυχή τους. Τι κι αν ήταν σκλαβωμένοι; μέσα τους φώλιαζε μιά ελπίδα! ήταν όλοι μαζί! τους ένωνε η λατρεία, η θεία κοινωνία και οι κυκλωτικοί χοροί, με αποκορύφωμα το Πάσχα, που το περίμεναν, το λαχταρούσαν για να γιορτάσουν την Ανάσταση του Χριστού με μοναδικό τρόπο, γιατί τότε κανείς δε μπορούσε να τους εμποδίσει ακόμα και τα όπλα του να βγάλουν απ’τα σπίτια τους για να γιορτάσουν την Ανάσταση του Χριστού! Και λάβαρα ύψωναν που βγαίναν μέσα απ’τα σεντούκια κι εκεί κρατούσαν ζωντανή την ελπίδα για την ανάσταση της Πατρίδας! για 400 ολόκληρα χρόνια! “*.

Κράτησα την ελπίδα

Επεσήμανε με γλαφυρό τρόπο ότι *“υπάρχει μια διεθνής κατάσταση κι ένα σύγχρονο πνεύμα ενός πολιτισμού που θέλει να καταλύσει τα πάντα, αλλά κυρίως να καταργήσει τις ιδιοπροσωπίες. Το μόνο που έχουμε δικό μας είναι η ορθόδοξη πίστη μας, τα πανηγύρια μας, οι γιορτές μας, η παράδοσή μας και η γλώσσα μας. αυτά είναι οι θησαυροί μας και το χώμα που πατούμε, η γη μας!”*, ενώ *έκανε ειδική αναφορά στο νούμερο ένα πρόβλημα της υπογεννητικότητας στην πατρίδα μας. [...] Τι θα μείνει δικό μας; Η ορθόδοξη πίστη μας, το εκκλησιαστικό μας ημερολόγιο, η γλώσσα μας όσο την κρατήσουμε ζωντανή και η παράδοσή μας. Γι’αυτό κράτησα την ελπίδα χτες, όταν είδα ότι αυτά τα μικρά παιδιά που είναι το μέλλον μας, που είναι οι διάδοχοί μας, όλων μας, από αυτή την μικρή πρώιμη ηλικία, “βαπτίζονται” μέσα στην παράδοση εκ των πραγμάτων. Μπορεί απλώς να τους ενθουσιάζει ο χορός, που φοράνε τις στολές, τις φορεσιές όπως λέγονται σωστά... διότι και τα λόγια των τραγουδιών ακόμα, και ο τρόπος του χορού και όλη αυτή η ατμόσφαιρα που βιώνουν, τα “βαπτίζει” στην παράδοσή μας και στην παράδοση του τόπου μας.”*